

רשומות

ספר החוקים

26 באוגוסט 1954

161

כ"ז באב תשי"ד

עמוד

160

חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד—1954

חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד — 1954 *

<p>1. בחוק זה — "מסתנן" — מי שבכנס לישראל, ביוזעין ושלא כדין, וביום מן הימים שבין ט"ו בכסלו תשי"ח (29 בנובמבר 1947) ובין כניסתו היה אחד מאלה — (1) אזרח או נתין של לבנון, מצרים, סוריה, סעודיה, עבר-הירדן, עירק או תימן; (2) תושב או מבקר באחת הארצות האלה או בכל חלק של ארץ ישראל שמחוץ לישראל; (3) אזרח ארצישראלי או תושב ארצישראלי חסר אזרחות או נתונות או שאזרחותו או שנתונותו מוטלת בספק, ויצא באותו פרק זמן ממקום מגוריו הרגיל בשטח שהיה לחלק מישראל אל מקום שמחוץ לישראל. "ראש המטה הכללי" — ראש המטה הכללי של צבא-הגנה לישראל. "מזויין" — לרבות מי שמזויין במכשיר או בחומר העשוי להמית אדם או לגרום לו חבלה חמורה או חבלה מסוכנת, אף שאינו כלי ירייה או חומר נפץ או חומר מתלקח.</p>	<p>2. המסתנן, דינו — מאסר חמש שנים או קנס חמשת אלפים לירות, או שני הענשים כאחד.</p> <p>3. מי שהסתנן לאחר שגורש מן הארץ, דינו — מאסר שבע שנים או קנס שבעת אלפים לירות, או שני הענשים כאחד.</p> <p>4. מי שהסתנן כשהוא מזויין, או בתכרת אדם מזויין או נחמך על ידי אדם מזויין, דינו — מאסר חמש עשרה שנה, ואם היה המסתנן או האדם כאמור מזויין בכלי ירייה או חומר נפץ, או חומר מתלקח, דינו — מאסר עולם.</p> <p>5. מי שהסתנן וביצע פשע או עבירה שיש בה פגיעה ברכוש, שימוש בכוח או הפרת השלום, דינו — מאסר עולם.</p> <p>6. מי שנתן מחסה למסתנן או נתן לו סעד אחר כדי להקל על הסתננותו או על שהותו שלא כדין בישראל, דינו — מאסר חמש שנים או קנס חמשת אלפים לירות, או שני הענשים כאחד.</p> <p>7. מי שסוחר עם מסתנן, כל עוד הוא נמצא בישראל שלא כדין, דינו — מאסר חמש שנים או קנס חמשת אלפים לירות, או שני הענשים כאחד.</p> <p>8. מי שנתן מחסה למסתנן, או נתן לו סעד אחר כדי להקל על הסתננותו או כדי להקל על שהותו שלא כדין בישראל ונוכח בית הדין לדעת שהוא כבר נתן מחסה או סעד כאמור, דינו — מאסר חמש עשרה שנה או קנס עשרת אלפים לירות או שני הענשים כאחד.</p> <p>9. כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר — (1) רואים נאשם לפי סעיפים 6 או 8 כאילו ידע במקבל המחסה או הסעד האחר, שהוא מסתנן ושהוא שוהה בישראל שלא כדין;</p>	<p>הנדרות</p> <p>דין מסתנן</p> <p>דין מסתנן לאחר שגורש מן הארץ</p> <p>דין מסתנן מזויין</p> <p>דין מסתנן שביצע עבירות מסוימות</p> <p>דין הנתן מחסה או סעד למסתנן</p> <p>דין מי שסוחר עם מסתנן</p> <p>דין מי שדרכו לתת מחסה או סעד אחר למסתנן</p> <p>חוקת יריעה</p>
---	--	---

* נחקק בכנסת ביום י"ז באב תשי"ד (16 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נחפרסמו בה"ח 161, תשי"ד, עמ' 372.

- (2) רואים נאשם לפי סעיף 7 כאילו ידע באדם שסחר עמו שהוא מסתגן ושהוא שוהה בישראל שלא כדין.
10. אדם שנכנס לישראל ללא רשות כניסה, או שוהה בישראל שלא כדין, רואים אותו לענין חוק זה כמסתגן, כל עוד לא יוכיח את ההיפך.
11. יוקמו בתי דין למניעת הסתגנות.
12. שר הבטחון, לפי הצעת ראש המטה הכללי, ימנה מבין קציני אבא-הגנה לישראל דיינים לבתי דין למניעת הסתגנות.
13. בתי דין למניעת הסתגנות הם שנים:
(1) בית דין של דן יחיד, כערכאה ראשונה;
(2) בית דין של שלושה, כערכאת ערעור.
14. לא יתמנה כאב בית דין בבית דין של שלושה, אלא חייל בעל הכשרה משפטית, כמשמעותו בתקנה 168 לחוקת השיפוט תשי"ה.¹
15. ראש המטה הכללי ימנה תובעים של בתי הדין למניעת הסתגנות. אחד מהם יתמנה תובע ראשי.
16. בית דין של דן יחיד יהיה מוסמך לשפוט על כל עבירה לפי חוק זה, ויהיו לו לשונ כן, נוסף לאמור בחוק זה, כל הסמכויות שיש לבית משפט מחוזי בענינים פליליים, אלא שדן יחיד אשר אינו חייל בעל הכשרה משפטית כאמור בסעיף 14, לא יטיל עונש מאסר שלמעלה משתי שנים וקנס בסכום שלמעלה מאלף לירות.
17. כתב אישום לבית דין של דן יחיד יוגש על ידי תובע.
18. משהוגש כתב אישום, ראוי ביתו הדין למנות סניגור לנאשם שלא בזר לעצמו סניגור, בין על פי בקשת הנאשם ובין ביזמתו שלו.
19. היועץ המשפטי לממשלת ישראל רשאי בכל עת שלפני מתן פסק דין לצוות על עיכוב הדין בבית דין של דן יחיד.
20. הנאשם והתובע הראשי רשאים לערער על כל פסק דין של דן יחיד לבית דין של שלושה תוך חמישה עשר יום מיום הקראת פסק הדין.
21. (א) המשיב בערעור שהוגש על ידי הנאשם יהיה התובע הראשי.
(ב) כל תובע של בית דין למניעת הסתגנות יכול להופיע כבא כוחו של התובע הראשי בערעור.
22. לבית דין של שלושה הדין בערעור לפי חוק זה יהיו כל הסמכויות שיש לבית משפט מחוזי בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים.
23. פסק דין שניתן על ידי בית דין של שלושה הוא סופי ואין עליו ערעור.
24. בית דין למניעת הסתגנות לא ידקק למענה פגם בהזמנת הנאשם או בכתב האישום, בצורתם או בתכנם, אם יראה, מטעמים שעליו לפרטם בהחלטתו, שאי הודקקות למענה אינה עלולה לגרום לעיוות הדין.

¹ ע"ד תשי"ה, תיס"ב, פס"כ, 20, עמ' 106.

25. בית דין רשאי לסטות מדיני הרצאה, אם הוא משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק; החליט בית הדין לסטות מדיני הרצאה כאמור, ירשום את הטעמים שהגיעו להחלטתו.

סטיה מדיני
הרצאה

26. (א) במידה שאין בחוק זה או בתקנות בדבר סדרי דין שיותקנו לפיו הוראה אחרת —

סדרי הדין

(1) יחולו בבית דין של דן יחיד סדרי הדין הנהוגים אותה שעה בבית דין מחוזי לפי חוקת השיפוט תש"ח, בתיאומים לפי הענין;

(2) יחולו בבית דין של שלושה סדרי הדין הנהוגים בבית הדין העליון, בערעור על פסק דין של בית דין מחוזי, לפי אותה חוקה, בתיאומים לפי הענין, אלא שלגבי בית דין למגיעת הסתגנות לא תחול תקנה 146 לאותה חוקה.

(ב) הדין בבית דין למגיעת הסתגנות ייערך בדלתיים פתוחות אם לא החליט בית הדין לערכו, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, משום שהדבר דרוש, לדעתו, לשם שמירה על בטחון המדינה.

27. פקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר וחופשים) ג, חלה על אדם הנאשם בעבירה לפי חוק זה, בשינויים הבאים:

מאסר וחופש

- (1) הסמכות הנתונה בה לשופט שלום תהיה נתונה גם לדין יחיד;
- (2) הסמכות הנתונה בה לשופט תהיה נתונה גם לחייל.

28. פקודת השחרור בערבות, 1944, חלה על אדם הנאשם בעבירה לפי חוק זה, בשינויים הבאים:

שחרור בערבות

- (1) הסמכות לשחרר בערבות לפני האישום תהיה נתונה לדין יחיד;
- (2) הסמכות לשחרר בערבות משהוגש כתב אישום ועד למתן פסק הדין במשפט תהיה נתונה לבית הדין שדן באשמה;
- (3) הסמכות לשחרר בערבות משהוגש ערעור תהיה נתונה לבית הדין הדן בערעור.

29. פסק דין של בית דין למגיעת הסתגנות, כמוהו כפסק דין של בית משפט אורחי בכל הנוגע להוצאתו לפועל, ויבוצע מיד לאחר נתינתו, אם לא הורה בית הדין הוראה אחרת.

הוצאה לפועל

30. (א) שר הבטחון, או מי שהוסמך על ידו, רשאי לצוות בכתב על גירושו של מסתנן, בין שהואשם לפי חוק זה ובין שלא הואשם. הצו ישמש אסמכתה הוקית להחזיק את המסתנן במשמורת עד לגירושו.

גירוש

(ב) מי שנכנס לישראל ללא רשות כניסה לפני תחילתו של חוק זה ומותר בגלל זה לצוות על גירושו מישראל בין לפי פקודת העלייה, 1941, ובין לפי חוק הכניסה לישראל, תש"ב—1952, יחולו עליו הוראות סעיף קטן (א), כאילו נכנס לישראל לאחר תחילתו של חוק זה.

31. ניתן צו לפי סעיף 30 ותמסתנן נמצא מסיבה כל שהיא במאסר, מותר לשחרר את המסתנן ממאסרו לשם ביצוע הצו, אף אם לא תמה תקופת מאסרו.

שחרור ממאסר
לצורך גירוש

¹ חוקי א"י, כרך א' פרק ל"ג, עמ' 431.
² ע"ר 1944, תיב' 1 ס"פ 1350, עמ' 37.
³ ע"ר 1941, תיב' 1 ס"פ 1082, עמ' 5.
⁴ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

32. מי שנתן צו לפי סעיף 30 רשאי להורות, כי ההוצאות שנגרמו לרגל ביצוע צווי גירוש של המסתנן ושל מסתננים אחרים התלויים בו, יכוסו מכספו או מרכושו האחר של המסתנן.
33. חוק זה אינו בא לגרוע מאחריותו הפלילית של אדם לפי דין אזרחי או מסמכותו של בית משפט אחר לשפוט על עבירה לפי חוק זה, או מסמכותה של כל רשות אחרת.
34. חוק זה יפקע תקפו כשתפורסם אכרזה של הכנסת לפי סעיף 9 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תשי"ח—1948, כי חדל מצב החירום.
35. שר הבטחון ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו.

כיסוי הוצאות

החוק מוסים ולא גורע

תקופת תחולתו של החוק

ביצוע

פנחס לבון
שר הבטחון

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

